

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Titi Livii Patavini, Historiarvm Ab Vrbe Condita Libros,
Qvi quidem exstant, omnes, Observationes**

Godelevaeus, Wilhelm

Francofvrti, 1609

In Librvm XXXIIX. Qvi Ab Aliis Decadis III. Liber VIII. Dicitvr, Annotationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69254](#)

Ree terra mutata mutata mores] Mutatione regionis animus non mutatur
sed in diuero celo eadem mens est, proinde recte ab Horatio dicitur:

In culpa est animus, qui se non effugit usquam. & alibi:

Celum non animam mutat, qui trans mare currit.

Cardo.

Intra eum cardinem] Cardine a forma vocavit, quasi limitem imperii Ro-

mani à Septentrione ad Meridieum, Budus in pollici tribus annos.

Congia-

ria. *Multa congiaria habuerat]* Erat inter vasa vel mensuras quoque congius,

vnde congiarium certa rationis dicebatur munus. Ad donatum ex datus

erat arbitrio, præscriptione nulla. Sunt qui militibus conferri modo donati-

um putent, populo congiarium. Cœlius lib. 27. cap. 27.

Perpetuo tenore vita] Tenorem rei progrœsum vocant, vnde que sunt nulla

fibique veluti perpetua quadam succedunt serie, horum eundem tenorem

esse dicimus. Erat in prouerbio: Vno tenore.

L. Amylia Regilio] Hunc Amylium Appianus Liviū, Iustinus nunc Lu-

cium Neuum, nunc Menenium appellat. Liviū autem & Florus Amylium

quoque Regilum vocant.

Scipio

Afri-

eius. *Asiaticum se appellari voluit]* Quemadmodum enim P. Cornelius Scipio, qui

dux fatalis contra Hannibalem fuit, Africa superata, & Carthaginibus

bello devictis, Africani nomen, ita etiam L. Scipio, deuicto Antiocho, & sub-

acta Asia, Asiatici adeptus est. Vide Plutarchum in Scipione Africano. Valer.

Max lib. 3. cap. 3 Alex. ab Alex. lib. 2. cap. 11.

Philip-

pi. *Nomini aures Philippos]* Sic dicit, quod Philippus Alexandri Magni pa-

ter eos eudi iussit, vt tradit Diidorus, postea quin Ctenidas insuauavit, &

Philippus maluit appellari, compertis imbris fodinis, quas sic demum exco-

luit, ut talenta inde redirent annua milie & amplius. Cal. lib. 10. cap. 2.

IN LIB. XXXIX. QVI ALIAS DE- CADIS IIII. LIBER VIII. DICITVR, ANNOTATIONES.

*P*aucitate parum freti] Hinc Euripides in Heroclidis: μικρὸς χαρεῖς αὐτὸν πόλεων, id est,

Invalida pugna est unius tantum manu.

Et Homerus Iliados μ.

Αλλοὶ ἐφομούσαι τὸν πόλεων δῆ τηρεῖν αὔτερον: Id est,

Addatis comites, mulorum industria namque

Plus pollet quam paucorum.

In quam sententiam pluta apud Etaſmum in prouerbio: Multe manus

onus reddit leuius,

Ambra-

cia. *Ambracia tumulo]* Hæc Pyrrhi regia postea ab Augusti Victoria Nicopo-

lis dicta est. Ptolemaeus tamen duas ciuitates Ambraciā & Nicopolim fecit;

Ambraciāmque ponit intra finum Ambraciā & Nicopolim, extra finum in

Epiro. Vide Strabonem lib. 9. cap. 1. Melam lib. 2. cap. 3. Hanc Lastem nunc

dicti Oliuarius ait.

Pinnae

Detergebat pinnae] Id est, auferet vel confingebat summitates murorum:

detergero. Pinnae enim murorum sunt summitates eorum, & detergete per translatio-

num est auferre: Ac remos detergere idem est, quod remos configere: Ca-

far lib. 1. de bello ciuili:

Tolleno,

Tolkenivm] Tolkeno quid sit, Glareanus antea exposuit. Est vero κηλαίειον,

vt ait Torneb lib. 6. aduers. cap. 18. quod sursum deorsum hinc inde tollunt,

more oscilli, & alterius hinc & inde suscipit & despicit. Vide etiam Petrum

Cinuitum de honesta disciplina, lib. 19. cap. 2.

Formule

Formulae sui iuris. Ut formula in iure praeiorum & ciuili dicitur, cum certa *Forma* quadam actione & forma, & verborum certa conceptione aliquid compre-^{la.}
hendit, ita in ciuitatium iuri perio & foederibus, iurisdictioneque & dinione formulam inde traductam poluit, sane quam eleganter, cum etiam ista certa cautione & lege, certoque iure content non minus quam priuata, Torne-
bus lib. 14. aduers. cap. 11.

Signa areae & tabulae pictae. Id est, status & pictura: Romani quippe expu-^{Tabula}
gnari oppidis, quicquid ornamentorum inueniente, triumphantes maxi-^{picta.}
mo apparatu cerebant, atque vibem nouis statuis, pietatis & tabulis ab hosti-
bus translati magnifice ornabant, qua de re copiole Alex. ab Alex. lib. 6. c. 6.
De tabulis autem a Fulvio Romanus translati, Plinius lib. 35. cap. 7.

Argos Amphibicum. Ita legendum esse tradit Torneb. loco praeallegato.

Vulgaris similitudine. Quam crebro vñspari solerter simile hoc ab Oratori-
bus, ut mare sua natura tranquillum commouetur ventis ac tempestatibus,
ita Rempublicam sua sponte quietam agitare stimulis vocibusque improbo-
rum ac turbulentorum ciuiuum, ex Cicerone & Linno indicavit Petrus Victorius
lib. 7. cap. 1.

Terra proprietas (aliquae). οτι ταύ ποντούς την αριστερά την δε πάνω σι Και
τούς χώρας αυτών ομοιότερε, de quo plura Erasmus in proverbio: Mores
hominiū regiōnē respondent.

Axiles *Ab re nonen habet.* Recte id adiecit, nam alias ἀξύλων θέλη apud Homē-
rum, peritiores interpretantur polyxylon οτι σέποντο οι ξυλίταις, ut in Iliā.
quam nemo lignatum perrexerit, ut annotat Cælius libro 25. cap. 18. & lib.
18. cap. 23.

Velitarium hastarum. Velitares hastæ erant iaculatoria, id est, quibus emi-
nus iaculatantur, prout de aliis leuioribus. De his Ouidius:

Pique petit primo vienum flauentis arena.

Nondum cataphæli veluti hastæ folum.

Hastam velitarem Polybius videtur γέγοσθαι appellare, ut enim de Veliti-
bus hic scribit Linus, eos tripedalem parvam habere, & in dextra hastas,
quibus eminus vntunt, ita Polybius hastam velitareis την γέγοσθαι βέλος,
longitudine est duorum cubitorum, crassitudine digitali ferro dodrantali ita
in tenacitatem & gracilitatem ductu, ut primo statim iactu necessario infle-
atur. A velitari & manipulari hastæ differebat amentaria, qua ut superius *Amen-*
dicatum est, gravior erat & maior, & ut maiore impetu torqueatur, habena *tata bar-*
vel amento media vinciebatur, cui digitus inferebatur ad conatum iactus *fia.*

Orgias omni reguli veroj Chiomara nomine, quæ ex Galatæ finibus nata erat, *Chiomara*
ut auctor est Plutarchus, qui copiose præsentem historiam de claris mulie-
ribus cap. 21. desicit.

Centuria. Tribunum vocat Plutarchus, quem Chiomaram in diuidenda
præda fortitum ait:

Cupido. Hostium enim captiuorum insigniores in custodiā tradebantur,
ut cursum triumphantium præcederent poitea, cuius rei testis est Alexan. ab

Alexan. lib. 6. cap. 6.

Stringentes gladios. Iuxta legem Platonis, quæ libro de Legib. 9. hunc in *Stringi-*
modum lata est: Qui mulierem liberâ ad rem Veneream vi adigit, non ab eo *per vim*
solum, cui vis illata est, sed a patre, marito, fratribus, filiisque, vita priuetur, & illati pre-
sic D. Adriani, virat Metianus ad L. Cornemah, de sicut. rescripsit, cum qui na-
tum tibi vel suis per vim inferentem, occidit, dimittendum.

Velut destinatum petentibus. Destinatum hic videtur esse scopus, & destina-
re scopum designare est, quem petas. Est & destinare, quo potes, attingere re scopis
& pren.

& prendere. Cæsar: Nam laqueis falces auerterebant, quas cum destinaverat, tormenta retrofus reducebant, Torneb.lib.14.cap.11.

Principi. [Principi in senatu] De Senatus Romani principis dignitate Plutarchus in Senatus. Scipione Africano hunc in modum scribit: Principem Senatus Africanum legerunt, quod honoris genus ius tantum deferri conueuit, qui auctoritate & gloriæ maximis in Rempub. meritis, præstantissimique rebus gestis esset antea consecutus. Neminem autem in Senatus principis locum eligi solet accepimus, nisi qui vel ex Consulatu viris natu maximus esset, vel qui cum effet consularis aut triumphalis. Senatus populoque Romano gratiosus esset. Quod vero Cenorum hoc officium ac munus esset, ut Senatus principem elegerent, præter Luium docet etiam Plutarchus, dum in Paulo A. Mylio scribit, ab eo censore principem in Senatu lectum fuisse M. A. Mylio Lepidum, qui quater antea iam Senatus principes fuerat. Majoragius de Senatu Rom. c. 11.

Senata. [Triplex statu] Hunc locum annotat Priscianus in 6. libri fine, sed codicibus præcipue interpellatis, & Cælius lib.14. cap.7. Torneb.lib.14.cap.11. existimat statuæ eorum esse, cuius loris habena coniuncti, facta erat, sic appellatur, quod ex eo genere corni seuta conficeretur.

Damir. [Damirurgi ciuitatum] Apud Dorientes, inquit Hesychius, qui publici negotiæ reisque ciuitatis administrant, Demirurgi vocantur, qui similes sunt iis, qui ab Atheniensibus Demarchi vocantur, id est Tibuni: Peloponnesi autem Dorici sunt generis, quo factum est, ut Damirurgi Dorice Luius diceret, Torneb. loco præallegato.

Sc. et am. [De Republica Senatum consuluerunt] Torneb.lib.14. cap.11. arbitratur de Re consulere pub. referre, esse Senatum consulere, quomodo Repub. in annum administranda sit, qui in provinciis mittendi, qui renocandi, qui exercitus conscribendi, qui dimittendi, quid domi milizianeque agendum, &c.

Tan. [Vigilie ad Tanain annum] Budæus lib. 4. de ass. mendose hic Tanain legi putat, & pro eo restituendum esse Halym. Notum enim est ex Herodoti primo, Halym fluvium confinum fuisse Lydorū & Medorū imperii. Mense etiam Halys Plinius in 6. à radicibus Tauri per Cataonia Cappadociamque decurrentis.

Atticum. [Atticale data] Budæus non Attica talenta, sed Euboicorum talentum legendum existimat lib.3.de ass: nisi intelligamus Atticum magnum & Euboicum idem fuisse, ut virtusque Liuius pro eodem usurpauerit. Superior namque libro de conditionibus propositos Liuius loquens, Euboicorum talentorum, non Atticorum meminist. Talentum autem Atticum nemo minus dicit esse 40. minis centenarum drachmarum, ut idem Budæus tradidit.

Bendidiū. [Circa tempulum Bendidium] Bendis, ut scribit Hesychius, lingua Thracum Diana appellatur, vnde & Bendidia eius ferit Athenæ vocabatur. Nam eius sacra e Thracia alecta Atheniensis receptanter illisque fetus differunt Pythagoræ optimo Reip. statu Socrates, ut a Platone refertur. Deinde hanc eandem illam Thraces βεβατιν vocabant, Hesychio auctore, βεβαν vero cognomina est διάσογξ à Cratino Poeta in fabula Thracum, sive quod ea Dea duos honores sortita est, confestem videlicet & terrestrem, vel quod duas lanceas, id est λόγγος, cum esset venatrix, ferre contineat. Sunt qui dicant, quod duo lumina habeat, proprium quidem Luna & Solis. De Bendidiū etiam Strabo in 10. & Xenophon lib. 2. ἐλληνῶν meminere.

Fixari in peplibus suis. Solebant enim Romani postes spoliis hostium ornari, teste Polybio: ἵπτε τεῖς οἰκιας περὶ τὸν ἀνθεπιστρέψαντας πέπλον μὲν ἀπῆλλα. Hinc Mario:

Barbarico postes auro spoliisque superbi.

Sed

Sed ne ea quidem adib⁹ ab alienatis licebat emporibus refigere aut tollere. vt ex Plinio obseruauit Tornebus lib. 14. adueſ. cap. 11.

[Ad diuersia aquarum caſtra.] Diuoria aquarum iuga lunt, vnde in diuersa aqua coeleſtes & perrennes diuertuntur. Lucanus:

Fonrib⁹ hic viaſta immeſi ſoi concipit amnes,
Fluminaque in gemini ſpargit diuoria ponti.

Torneb. lib. 14. adueſ. cap. 11.

Eiam Delphos commone] Reprehenduntur leuiter à Varrone quidam, quod umbilicū dicunt, ab umbilico nostro dictum, quod is medius ne huma locis terrarum sit, vt umbilicus in nobis, quod vitruv. Varrus ait falso ſeſſe, ni generis quod neque is locus medius terrarum sit, neque noster umbilicus hominis oraculū medius. Sed Delphos in ade ad latus foraminis ſeſſe quiddam, vt theſauri ſpe- & vni- cie, quod Græci ἡραὶ dixerunt, id est umbilicum. Attamen vt verum sit, bilicus quod Varro aut vetustas credidit, Delphos eſſe terrarum medium, ex qua orbis opinione ab Ouidio ſcriptum eſt:

-- Et verbe

Huic famæ accedit fabula, quam interpres vindiciſſe refert. Ioui incessuſſe cupiditatē medium terrarum metiendi, itaque cum dimiſſo duas aquilas paris celeritatis (alii, quemadmodum Strabo ſcribit, coruos dixerunt) vnam ab ortu, alteram ab occulo, que Pythona concurrerint, in eiusque rei argumentum aureas duas aquilas illuc poſtea dicatas eſſe Pausanias ſcribit, qui à Delphos appellat⁹ umbilicas, eum e lapide candido eſſe factum, & à Delphos medium terræ cenſeri, ita veteres umbilicum Delphos dicebant, & locum quendam in veteri Poeta, qui ſcripit: O sancte Apollo, qui umbilicum certum terrarum obtines.

Hoc inquit die] Hoc eſt, quo quallata ab hofſibus Romanorum Repub. ego ſolus contra Hannibalem populi Romani anteā inuiditissimum hofſem felicitate pugnau. & falutem patriæ peperi, &c.

Vitam Linterni] Vbi villa habebat, cuius meminit Plinius lib. 14. cap. 14.

In ingrata patria fieret] De morte Scipionis diuersa tradiderunt auctores. Scipionis Alii namque Romæ mortuum elatumque ſcribunt, & ad fidem huius rei mo- Africani dumentum ad portam Capenam ei factum, & tres starnas ſuper locatas fe- marr. rune. Alii autem, quod probabilius eſt. Linterni vel Amminimi, in exilio conſeuiffi, & vita defunctum eſſe tradiderunt: vbi ſepulchro ſuo inſcribi iuſſi: Ingrata patria ne offa quidem mea habes, vt refert Valer. Max. lib. 5. cap. 3. Orosius lib. 4. cap. 20. Hic vero annotandum, hoc ferre accidere viris de Rep. bene meritis, vt pro benefactis poffim⁹ gratiam a populo tulerint, vnde Pyndarus in Pythius hymno 4. Φύδη γέμει πόνη αὐτα εγκέρο νύχο γενο- τοντος αὐτον τόπον, id eſt, aut hinc eſſe moleſtiss. qui non habet foris habere pedem, hoc eſt, non frui bonis, cum ipſe benemeritus ſit dealis, ſed pro benefactis male audire. Hinc vulgo dicitur. Pro benefientia Agamemnonem vlti ſunt Achiaui.

Mulfum profectis funis dediſſe] Veteres Romani mulfum in delitiis habe- Mulfum. bant, & in triumpho milites ab imperatore eo donabantur. Plautus:

*Sed spectatores, voi nunc ne mirermini,
Quod non trumpha, perutigatio eſt, nihil moror,*

Veruntamen accipientis mulfū milites.

Ita eo exemplo & more tum Lilius ſignificat, Culleone in Africani funa- te, renouata memoria triumphi eius, pileatum dediſſe mulfum, aut triumphi imitatum liberalitatem, & imaginem hoc feciſſe. vt Tornebus explicat lib. 14. aduer. cap. 11. Mulfum vero ex pluvia aqua fieri ſolitum, ex Galeni lib. 4. tuenda sanitatis annotat Celsius lib. 23. cap. vii. Sed & ex vino verera factum

factum ad appetentiam & auditatem cibi reuocandam auctor est Plinius lib. 22. de natura mellis. Vide etiam de hoc Petrum Crinitum de honesta disciplina lib. 4. cap. 8. vbi tradit. veteres multo etiam in sacrificiis vlos.

Librarii. *Librarii me duxi quam mendacium* De computatione & affirmatione huius summa vide annotata à Budaeo lib. 3. de assē, eiusque partibus. Librarii autem, quorum hic fit mentio, apud Romanos erant, qui libros transcribebant, & solque vendebant, ii Rome in Argiletō tabernas habebant. Marialis:

*Argiletanas manus habitate tabernas,
Cum tibi parue liber scribia nostra vident.*

IN LIBRVM XXXIX. Q VI AB ALIIS, DECADIS IV. LIBER IX. DICI-TV R, ANNOTATIONES.

*Petilia
(lex.)*

Lege Petilia] De peculato intellige, quam tulit Q. Feitilius tribunus plebis Aemilio & Flaminio. Coss. supra lib. 38. Est & alia Petilia de ambitu & qua Liutius supra lib. 7.

*Luxus
Asiati-
cus.*

Luxuria peregrina De luxu Asiatico multa annotata videbis apud Calium lib. 7. cap. 10. & rursus lib. 18. cap. 18. & lib. 23. cap. 28. Ic&t. antiq.

Stragula-

Vigilius stragulam] Vipianus stragulam accipit pro vestre exteriore, qua reliqua iniicitur, quae fuit Gracorum pallium. Stragula & n. vestes sue stragula pro aulais sue peripetas matibus accipiebant veteres, quod in aula & triclinia, nonnunquam etiam lecti, instrebeabantur. Tibullus lib. 1. eleg. 2.

Plagula-

Nom neque tunc plume, nec stragula nisi a soporem. **P**lagula, auctore Tomebo lib. 1. cap. 29. aduecariorū, vel a sunt & textiliis, quibus lectice & lecti intendebantur, aut inuoluebantur, ut apud Tranquillum in Tit. Lectica dimotus plagulis. Nonius plaga interpretatur grandia linea, & toral & lecticaria sindonem, unde per diminutionem plagula dicuntur, inquit. Meminit plagularum etiam Vipianus, vt annos Bayfus de re vestiaria, cap. 20. Budaeus in prioribus annotat. Per plaga & stragula rapetia seu aula intelligi existimat.

*Monop-
dia.*

Monopodia] Monopodia, i. o. nebo p̄ allegato loco auctore. mensa sunt, quae uno pede sustinuntur, quae ea tempestate pulcerimꝝ laudatissimæ que censebantur. Idem ante eum anno. auct. Bayfus in lib. de vāculis,

Sambuciſtræ] Mulieres sambuci canentes. Erat autem sambuci instrumenti Musici genus trianguli, teste Porphyrio, in Ptolemai Harmonica.

Pure lantum

Veteres eam nonnū pūos, bēnēcō loīs sacra accessisse, superius annotauimus.

*Patrono-
num tu-
tela.*

Tot patrōnum morēm] Si cui enim nullus omnino tutor esset, ei dabatur in virbe quidem à pratore vibano. L. si quis sub conditione. ff. de testam. tutel. & maiore parte Tribunorum plebis ex lege Attilia, Inflit. de Attiliano tu- tore. & L. XII. tabularum libertorum & libertarum tutela ad patronos libe- rōisque eorum pertinebat, eo enim ipso, quod hereditates libertorum libe- rārumque si intefati deceſſerent, iuſſerat lex ad patronos libeſſe eorum pertinere, cediderunt veteres voluisse legem, etiam tutelas ad eos pertinere. Quia plerunque vbi ſucceſſionis eft emolumenū, ibi & tuela onus eſe debet, Inflit. de legit. pat. tutela. Ac etſi iureconsulti tradiſſerint, mulieres anno duodecimo tutela liberati, L. fin. C. quando tutor vel curator eſe deſinat, Inflit. quibus modis tutel. fin. ramen moris olim fuit, ut finitis annis pupillarib⁹ tutores onere tutel⁹ defuncti, tutelam alteri in iure cederent, eaque tutela Cessita dicebatur, quod foeminas, quas ob infirmitatem con- filii, rebus propriis ſuperēſe non poſſe ſtaruebant, nihil fine auctoritate ager- volet.